

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak tőrfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér” rovatban
közlendő cikkek soronkint
10 kr. díjért közölhetnek.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Csik-Szeredában:

Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbó Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyíltérek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtnak.

Felhívás előfizetésre

a „Székelyföld” 1883. évi (második) folyamára.

A kiváló pártfogás, melyben lapunkat Háromszék-, Csik- és Udvarhelymegye a lefolyt egy év alatt részesítette, kétszeres erőt kölcsönöz a jövőre.

A zászlót, melyet most egy éve kibontottunk, tovább kívánjuk lobogtatni s a ráírt irányelvek diadaláért tovább küzdeni.

Küzdünk székelységünk érdekeiért, népünk anyagi és szellemi felvirágzásáért; küzdünk egy jobb jövő reményében!

Egy év lefolyása alatt sokkal jobban megismertük egymást olvasóinkkal, hogysen most szükségesnek tartanók nagy ígéretekkel előállani.

Ügyekezünk és ügyekezni fogunk lapunkat tovább is komoly, higgadt irányban vezetni s lehetőleg megkímélni a vidéki lapok általános betegségeitől, a személyeskedésektől, s teljes függetlenségünk megtartása és megővése lesz lapunknak legnagyobb büszkesége, mely mellett sem a hatalomnak, sem egyes klikkeknek eszközévé törpülni nem fog soha. A gyanúsításoknak, ok nélkül való megtámadásoknak, surlódások szításának teréről nem szolgál lapunk.

Midőn köszönetet mondunk szíves munkatársainknak, kiknek lelkes közreműködése segített feladatunkban: legyen szabad buzgó közremunkálásukat jövőre is kikérnünk és arra a közügy nevében és érdekében jövőre is számítnunk.

A „Székelyföld” tárczája.

Sylvester estéjén.

— Egy vén gavallér naplója után. —

Az ó év utolsó napja mint „emento mori” van beékelve az ember életébe. Ilyenkor az ember magába száll, gondolkodik s egy hang kéréshetetlenül azt kiáltja fölébe: „egy évvel közelebb vagy a megsemmisüléshez”. A kit virágzó család környez, szerettei körében könnyen feleli a fel-felmerülő borus gondolatokat, de a ki egyedül, szobájába zárkozva tölti el Sylvester napját, nem tud menekülni a kínzó gondolatoktól...

A toronyóra lassu méltósággal 9-et üt, én székembe hátradúlva bele bámulok a lámpa fényébe s gondolataim örült sebesseggel rohannak végig életem nevezetesebb eseményein. Eszembe jut az aranyos ifjúság ezer örömeivel s fényes reményeivel. Az örömek elrepültek, a remények közül vajmi kevés teljesült be. Majd meg első szerelmem emléke hozza rezgésbe szívemet. Önkéntelenül elmosolyodom ifjú korom e bohóságain. Ő 14 éves volt, én meg 16, ő varrni tanult, én meg a latin

Lapunk iránya és magatartása jövőre is marad a régi. E mellett azonban ügyekezni fogunk minden tőlünk telhető erőnkkel oda működni, hogy olvasóink lapunkat minél tovább fokozottabb érdeklődéssel vehessék kezükbe és olvashassák.

Sok beszéd szegénység. Inkább ügyekezünk adni, mint ígérni.

Ajánljuk lapunkat olvasóink szíves pártfogásába!

A szerkesztőség.

Kiadói szó.

A „Székelyföld” című közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket a jövő évre minél előbb megújítani, mert megrendelés nélkül a lapot senkinek sem fogjuk küldeni s fölös példányokat nem nyomathatunk.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba és pedig K.-Vásárhelyt a nyomdába, vagy Csik-Szeredába T. Nagy Imre, Székely-Udvarhelyre Dr. Kádbó Ferenc szerkesztőkhöz küldendők, idekről legezelszerűben posta-utalvánnyal.

A „Székelyföld” kiadó hivatala.

aunktorokat kinoztam. Szerettük egymást a gyermekszív seplelőten tisztaságával s azt hittük, hogy egymás nélkül egy perczig sem élhetünk, és ma?!... Ő férjhez ment és 5 élő gyermeknek természetes anyja, én pedig maig is nőtlen vagyok s csak még odáig jutottam, hogy elvben elismertem, hogy csakugyan jó volna már megnősülni... Első és utolsó szerelmeim között egy érdekes epizodokkal teljes regény fekszik, melynek egyes leveleit elszáradt virágcsokrok, hajfűrtök, szerelmes levelek és egyéb emlékek képezik. Ott fekszenek egy csomagban ezen emlékek asztalomon; én egyenkint kezembe veszem s elmerengek rajtuk... Itt egy szőke hajfűrt kék szalaggal átkötve; ez a Vilmaé volt. Egy bálban ismerkedtünk meg s igen sokat táncoltunk együtt s mindketten nagyon felhevültünk; ő hideg vizet ivott, én nem; ő meghalt, én megmaradtam. Egy nehéz sohajjal adóztam a korán elhalt kedves lény emlékének... Itt egy száraz virágcsokor Emától. Nagyon szerettük egymást annak idejében. Egy szép holdvilágos éjszakán esküdünk örök hűséget egymásnak s e szép perczek emlékekül adta a csokrot s másnap aztán a kedves leánya — megszökött

Kézdi-szék, december 28.

E becses lap keretéhez képest több alkalommal hangsúlyoztuk, hogy földművelő népünk anyagi bukásának egyik oka a magyar birtokviszonyok rendezetlenségében rejlik. Volt érintve, hogy a korlátlan szabadság minden téren s így a földművelés, ipar és kereskedelem terén is, ma már népünket csaknem a végveszéllyel fenyegető pusztulás örvényére juttatta.

Állításunk igazolásul legyen szabad a kezünkön levő statisztikai adatokból tíz évi sajnos eredményt ide jegeznünk.

Magyarországon volt:

	1870-ben	1880-ban
földbirtokos	1,631.071,	1,133.086,
bérlő	46.317,	22.236,
gazdatiszt	14.860,	10.923,
béres	1,332.080,	518.814,
napszámos	1,314.293,	783.748,
családbeli kisegítő	1,200.610,	
	4,338.621.	3,669.417.

A mint ezen számok összehasonlításából kitűnik, ezen felvett tíz évi idő alatt apadt a földbirtokok száma 497.985-tel, vagyis 30.5%-kal, a bérlők száma 24.081-gyel, vagyis 51.9%-kal, a gazdatisztok száma 3.937-tel, vagyis 26.5%-kal, a béresek és napszámosok száma pedig épen felével, vagyis 50%-kal.

Az uzsorának, a földfeldarabolásnak és birtokvándorlásnak, a földművelésnek és iparnak stb. korlátlan szabadságot biztosított rendszer tíz évi uralma alatt a földműveléssel foglalkozó népszármány egy negyed része részben

felhagyott tehát a földműveléssel, vagy földönfutóvá, részben koldussá lett és csak egy kis rész találhatott más foglalkozást.

Egy millió családot képvisel ezen szerencsétlen véreink száma, és ha minden egyes családra csak három vagy négy tagot számítunk, azon sajnos tapasztalatra jutunk, hogy ezen szárandó sorsban három vagy négy millió lélek részesült.

Ezen óriási szám láttára a honfiui kebel elsorol és a lélek keserű fájdalommal telik el, mert egy millió, jobbára magyar családnak lábai alól látjuk kihuzatni azon drága talajt, melyet ősatyáink vértük árán szereztek; mert ezáltal nemzetünk léte alapját látjuk megtámadva és veszélyeztetve. Rettentő áldozat jobb sorsra érdemes nemzetünk részéről.

Ha a halhatatlan emlékü nagy Széchenyi, ki minden egyes magyar embernek életét oly drága kincsnek tartá, hogy azt mondta, miszerint még az apagyilkosnak is meg kellene kegyelmezni, a mai felfordult viszonyokat meglátná: kétségbeesésében bizonyára ismét szörnyet halna.

Csak ismétlésekbe esnénk, ha újból a földbirtokos, földművelő és iparos osztálynak a további adóemeléstől való megkímélését, az államterhek igazságosabb megosztását, a tőke hatalmának korlátozását, a földbirtok végtelen nagy mértékben való felosztásának megakadályozását és a törvények ha-

írással nem igen tudott megbarátkozni; ugyanazért levelében több volt a tintafolt, mint a jól leírt szó; hanem azért levelei mindig legkedvesebb emlékeim közé tartoznak, mert éltem legboldogabb perzeit az ő bájos körében éltem át... Ezután egy egész tucat egyforma levélke következik; mind a kis Juliska levelei. Költői lelki, ábrándos, szőke fejű angyal volt annak idejében, ki minden gondolatát levélben közölte velem. Ámbár naponkint találkoztunk, de ő a levelezést költőibbnek találta. Leírta benyomásait, tapasztalatait s még álmaiban ketten egy virágos réten sétáltunk, midőn egy óriás béka ugrott felénk. „Vigyázz, édesem, mert szerelmünket vesz fenyegeti” — fejezte be levelét. Én vigyáztam is egy ideig szerelmünkre, de biz'a maga magától elmúlt, mert végre is meguntam a sok „álmos” levelet naponkint olvasgatni.

Az óra épen éjfélét ütött, midőn a levelek átolvasásával elkészülék. A szomszéd házból áttörő zongorahangok azt hirdetik, hogy ott egy vidám társaság könnyű lélekkel, örömtelt szívvel készül az új évbe belépni, s én itt ülök egyedül, ifjúságom holt emlékei társaságában, tűnődve az örömmel

tárai közé leendő szorítását sürgetnök. Itt röviden, csak számokkal akartuk megvilágítani, hogy ha a mai birtokforradalom áramlata elé rövid időn gát nem vettetik, nemzetünkre még vésebb következményeket hozand.

Midőn nemzetünk erőben és számban naprólnapra elkallódik, szétmállik, kell, hogy a nemzet jövőjének biztosítására és megmentésére hivatottak komolyan gondolkozzanak e tétel fölött.

Felvidéki.

A király decz. 26-án este, a trónörökspár pedig 27-én reggel Bécsbe utaztak, hogy a Habsburgház 600 éves fennállásának emléktünnepélyén, nevezetesen a Szent-István-templomban ez alkalommal tartandó tedeumon Bécsben lehessenek.

A király, valamint a trónörökspár decz. 30-án ismét Budapestre érkeznek és Rudolf trónörökös, valamint neje — az eredeti utazási tervtől eltérőleg — január 9-ig Budapesten maradnak, hogy részt vehessenek a jan. 8-án tartandó udvari bálon.

A trónörökspár február elején négyöt hétére déli vidékekre utazik, hogy előbb Gacsoma szigetét, utána Görögországot s az Archipelágus több szigetét meglátogassa. — Valószínű, hogy a trónörökspár ez alkalommal a korinthusi csatorna átmenetési munkálatait is meg fogja tekinteni.

Javítsunk, a hol még lehet.

Cs.-Szentdomokos, decz. 17.

Nemesak szerény cikkemnek a címe, hanem magának a sajtónak is jelszava ez. Mindazonáltal ne várjon az olvasó e címtől valamely korszakot alkotó reformot; egyszerű, de azért figyelemre méltó dologról lesz szó.

Tudjuk ugyanis, hogy közigazgatásunk terén a községi eljárások igen fontos tényezők. A községi eljárások tiszt a maga nemében igen szép, mert a törvény által a községi polgárok bizalmából oly meghatalmazás nyújtatik a községi eljárásoknak, melylyel annak lelkiismeretes és okoszerű felhasználásával saját körében igen sok jót, üdvöst és hasznost tehet. Igen, mert első sorban a községi eljárás kezébe van leéve a községi polgárok vagyoni- és személybiztonsága. Nekik kell örködni a község, a község vagyona és jogai felett; ő van hivatva szélszerű indítványok, javaslatok

megtétele által a községi polgárok szellemi és anyagi jólétének előmozdítására és emelésére. Ezeneken felül azon községi eljárások, melynek minden tagja hiven, igazgósan és minden önérdéktől menten teljesíti törvény szabta köteleit, nagyban megkönnyíti a felettes közigazgatási törvénykezési fórumok sokféle feladatainak megoldását. Ezekből kifolyólag tehát nem közömbös dolog az, hogy kit választunk meg községünkben eljáróvá! Vizsgáljuk meg tehát az ügyet kissé közelebbről.

A gyakorlati élet akárhányszor igazolja, hogy míg némely községben számtalan a községi bíróságra pályázók száma, addig más községekben alig akad erre vállalkozó. Mi lehet ennek oka? Szerintem az első eset abban leli magyarázatát, hogy azon községben vagy jól dotáltatik a község elöljárója, vagy legalább is a silányabb fizetést az usus, vagy talán a szabályrendelet más oldalról pótolja; szóval, ha még hozzá tesszük a falusi bíróságnak a körülményekhez képest olykor értékesíthető tekintélyét is, nem megvetendő helyzetet nyújt kilátásba. A másik esetnek oka — szeretnem hinni — nem az, mintha ott az illetők a teendők halmaza- és a felelősségtől vagy éppen a silány fizetéstől riadnának vissza, hanem véleményem szerint leggyakrabban azon álfélelemben rejlik, hogy ők — mint mondani szokás — „senkinek ártani” nem akarnak. Pedig a bíró akkor, midőn a körülményeket mindkét oldalról az „audiatur et altera pars” elve szerint higgadtan, saját igazságos lelkének meggyőződésével mérlegeli s e meggyőződését a törvény szellemével azonosítani tudja, ítéletében ritkán téved. S ha e tévedés emberi gyarlóságból még is megtörténik, mindig fennmarad a sérelmes félnek ügye orvoslása. Az elöljárót pedig — ha különben hivatását betölti — azért, mert valamely rendeletet avagy hatáskörébe eső törvényt végrehajtani kénytelen, rosszkaratulag vádolni, vagy rá valamely privát érdekbeli nyomást gyakorolni nem csak nem illő, de nem is szabad, mert az elöljáró hivatalos eljárásában törvény által védetik. Tekintettel továbbá arra, hogy jelenben fennálló törvényeink sok minden korábbi dolgokat megváltoztattak, szükség, hogy a viszonyoknak ekként történt megváltoztatásával régi szokásainktól eltérve, községi elöljárónak lehetőleg csakis alkalmas egyéneket válasszunk. Szokás ugyanis némely községben még ma is, hogy az elöljárói tisztre csakis bizonyos családokból válasz-

szanak s többnyire jobb módú egyéneket, míg más, szegényebbek ugyan, de gyakran alkalmasabbak, mellőzöttek. Van ugyan ezen szokásnak is jó, de annál több rossz oldala, mert valamint nem megtisztelő valakit csupán gazdagságáért állítani valamely községi hivatalba, úgy illetlen az anyagiilag kevésbé módosabbak mellőzése, ha azok különben képesítve vannak, mert nemesak erkölcsi köteleességünk — mindaddig, míg az ellenkezőről meg nem győződünk — mindenkiről a legjobbat tételni fel, hanem a gyakorlat is igazolja azt, hogy inkább teljesíti köteleességét a pontosabban eljáró hivatalában az, a ki már megélhetési szempontból is szerény fizetésére van utalva, vagy legalább is arra szüksége van, mint az, a ki azt csak mellékkeresetnek tekintti s csupán ambíciójának hódol valamely hivatal elvállalásánál. Minthogy pedig a községi elöljárók a képviselőtestület tagjaiból választatnak rendesen, felette fontos a képviselőtestületi tagok megválasztásánál a törvény szigorú megtartása, mert a törvényrendelet daczára tudunk esetet, hogy a községi képviselőbe beválasztottak olyanok is, kik időiglenesen a községben laknak ugyan, de annak kebelébe még fel sem vették s ez iránt nem is kérelmeztek.* És tudunk olyanokat, kik a községgel folytonos haszonbér viszonyban állanak s mégis képviselők vagy éppen elöljárók is. Hogy aztán ily körülmények mennyire akadályolják a községi érdekek előbbre vitelében, az világos.

Szerintem első sorban az igen tisztelt szolgabíró urak volnának hivatva az ily eseteket jóvá tenni. Sokféle bajt el lehetne még csirájában fojtani, ha a tisztelt szolgabíró urak gyakran bentaznák községeiket és a hely színén szereznek személyes meggyőződést az állapotokról és az ügyek vezetéséről.

És nem ártana adandó alkalommal a választó polgárok véleményét is meghallgatni, mert ezek ezek első sorban némely képviselői határozatok súlyos voltát. Jó a népnek véleményét az elöljárók választásánál, például a kandidálásnál, eleve meghallgatni. Hejh, mert ha nem is mindig, de gyakran a nép szava Isten szava.

László Ferencz.

A kézdivásárhelyi jótékony nőegylet közgyűlése.

Titkári jelentés.

(Vége.)

Már most megkísértem a t. közgyűlés engedelmeivel néhány rövid vonásban vázolni egyeletünk 4 éves történelmét.

Az egylet eszméje 1878. február 17-én pendített meg legelőször Székely Jánosné és Bartha Józsefné urasszonyok által, még pedig először csak „fillestélyrendező egylet” czímen s csak később az 1878. márczius 17-én tartott gyűlés mondotta ki, hogy az új egylet neve „jótékony nőegylet” leendő. Ezen időtől fogva a nőegylet, daczolja az új eszméket érni szokott előítéletekkel, kevés sikerrel, de sok buzgalommal haladott kitűzött célja felé, s hogy 4 évi pályafutás után nem tud több eredményt felmutatni, nem az egylet tisztikarában, hanem azon sajnos közönyben rejlik, melylyel az új eszme az első időkben mindenfelől találkozott. Azt tapasztalásból tudhatjuk, hogy a kíváncsi közönség igen conservatív természetű, minden új eszmét idegenkedéssel fogad s csak a fényes eredmény előtt szokott meghódolni. Ezen körülmény igen bénítólag hatott ifjú egyeletünk működésére, de azért a vezértagok nem csüggedve, folytatták munkásságukat s a lefolyt 4 év alatt úgy közelben, mint távolban igen sokan érezték az egylet jótékonykását. Minden országos csapásoknál, szerencsétlenségeknél megjelent egyeletünk filléreivel s mindenütt igyekezett tehetsége szerint a pillanatnyi szükségnek enyhíteni. Minden évben tekintélyes összegeket fordított jótékony czélokra s talán többet is, mint a mennyit anyagi ereje és az okoszerű

gazdálkodás megengedett volna. Szükségesnek látom ezen jótékonykási cselekményeket egyenkint felsorolni, hogy később feltüntetendő vagyoni mérlegünk kellőleg indokolva legyen.

1878. május 19-én egyeletünk májális rendezett a helyben létesítendő kórház alapja javára s ezen mulatság jövedelméből 50 frt alapítványt tett.

1878. október 6-án sétahangversenyt rendezett a B szüniában megszabott harcosok javára, mely 139 frt 12 krt jövedelmezett nevezett célra s ezen kívül bejött még egy pár kilogramm tépés és egy néhány ruhadarab, melyek a pénzzel együtt azonnal rendeltetési helyükre küldettek.

Az 1879. év elején a szegedi árvízkarosultak érezték egyeletünk jótékonykását, a mennyiben az ezen évben megtartott fillérestélyek jövedelméből 50 frt utalványoztatott az árvíz által sújtott szerencsétlenek felségelésére.

A székely művelődési és közigazdasági egyesületnek 1881. augusztus 28-án és 29-én K.-Vásárhelyt tartott gyűlése alkalmával, a megjelent vendégek tiszteletére egyeletünk közvacsorával egybekötött táncvigalmat rendezett, melynek jövedelméből 100 frttal az alapítók sorába lépett. Ezenkívül egyeletünk évenként egy-egy csekély összeggel járult a helybeli szegények felségelésére is, melyek azonban egyesek adakozásából kerültek nagy részben ki s csak igen csekély mérvben vevék igénybe az egylet pénztárát.

A nőegylet négy évi pályafutásának anyagi eredményeit összeállítva, a vagyoni mérleg a következő:

Tagsági díjakból bejött 394 frt.
Hangversenyek, bálók és fillérestélyekből bejött 659 frt.
Jótékony czélokra kiadott . . . 350 frt.
Rendezési költségek 290 frt.
Egyéb igazolt kiadások 15 frt.
Pénzkészlet 397 frt 87 kr.

Tekintve az egylet 4 évi fennállását, az eredmény meglehetősen kicsinynek mondható, hanem ennek oka, mint már említettem, részben az emberek részvételelenségében, részben pedig a mostoha körülményekben rejlett. A megelőző években rendezett nyilvános mulatságok sikerét az idő — egyeletünk emez ádáz ellensége — tevő tönkre, fillérestélyeink a legutóbbi időkig nem tudtak népszerűsége vergődni s így ezek után a jövedelem vajmi csekély maradt. Azonban, ha anyagilag nem is nagy az eredmény, annál nagyobb a szellemi siker; lelkes hölgyeink kitartó buzgalma végre diadalt aratott s az eszme győzött; az ezen évben megtartott fillérestélyek sikere minden várakozást felülmúlt, a város és vidék színéjébe látunk sorakozni a jó ügy zászlója körül s míg egyszerű kedélyes estélyeinkkel mind több-több parthivat szerzünk ügyünknek, addig a begyűlt fillérek tekintélyes összeggel nevelék egyeletünk pénztárát. Feltétlen dícséretet érdemelnek azon ügybuzgó hölgyek, kik ezen estélyek rendezésével meg valának bizva, kiknek köszönhető egyeletünk azon népszerűsége, melyet ezen estélyek ily rövid idő alatt ki vívtak. Egyeletünk ezen évi működését tekintve, bizton tekinthetünk a jövőbe, mert a hol minden egyes tag oly lelkiismeretes buzgósággal és oly lelkesültséggel szolgálja az ügyet, mint egyeletünké, s a hol a közönség oly szépen méltányolja az önzetlen igyekezetet, mint mi nálunk, ott az ügynek diadalt kell aratnia, ott a szép eredmény nem maradhat el. Azért tehát, hölgyeim, feleldjük a multat, tekintsük a jelen s a sokat ígérő jövőt; vállvetve igyekezzünk mindent megtenni fiatal egyeletünk érdekében, mely most ünnepli újjászületése hajnalát; a zászlónkra irt nagy eszmét tekintsük úgy, mint legdrágább kincsünket, melyért semmi fáradságot sem szabad kímélnünk; egyenesen, feltartóztatlanul haladjunk nemes célunk felé s így egyeletünk élni és virágozni fog!

*

Mindkét beszéd tetszéssel fogadtatott s szóról szóra jegyzőkönyvre vétetett.

Felolvastatták a pénztári jelentés s a

* Igaz, hogy ugy van, de e részben a törvény nem rendelkezik. Ez csak közgyűléstől lehet megakadályozni. Szerk.

teljes mult és a kétes jövő felett. Belsőben egy vádteljes hang folytonosan azt kiáltá: „Egyedül! egyedül! Mindig csak egyedül!” . . . Mintha a virágcsokrok, hajfirtók és levélkék gunyosan mosolyogtak volna rám. Felragadtam az egész csomagot és boszusan hajítám a tűzbe, s mintha ezen ténynyel szakítottam volna az egész multtal, sokkal nyugodtabban éreztem magamat. Lámpám álmosan pislogott s én a sok gondolatlól mintegy kimerülve, bágyadtan hajítam fejemet karomra. E pillanatban édes zene hangzik fel, ajtóm lassan felnyílik s egy csoport hölgy lép be. Juliska, Vilma, Mariska, Melánia stb., szóval az én összes szerelmeim mindnyájan megjelentek s dalolva, mosolyogva, inceskedve vettek körül. Majd meg a kályha felé közeledtek s mindegyik kiragadva a lángok közül a maga emléket, dühöngve és átkozódva közeledtek felém. A szelid Róza vitte a vezérszerepet; ő mondotta ki az ítéletet, hogy haláltanságomért meg kell halnom, mire a dühös amazonok örömrivalgásban törtek ki s késeket, ollókat, hegyes varrótüket villogtatva, elkezdtek örületes táncot lejtetni előttem. Homlokomat hideg verejték lépé el s a halál félelme vett erőt rajtam, mert éreztem, hogy e dühös furák nem fognak életemnek kegyelmezni. E pillanatban tündéri fény áradt el szobámban s a fénykörben egy gyöngéd női alak jelent meg. Angyalarczán isteni nyugalom s szemeiben szelid fény honolt. Megismertem; azon kedves lény volt ő, ki az utóbbi időkben egész

lelkemet elfoglalta. Az új jelenség büszke mozdulattal mutatott az ajtóra, hanem a dühös amazonok, a helyett, hogy távoztak volna, megrohanták őt is, a költői Melánia saját haját metszé le tőből a kezében villogó ollóval s azzal kötözé meg az égi alakot s ezzel újból elkezdődött az eszeveszett tánc és örületes vad lármá. Tudtam, hogy nemsokára meg kell halnom; csak az az egy vigasztalt, hogy vele együtt halhatok. — Végre a tánc megszűnt s a körből kilépett Malvina, kit egykor oly hévvel szereték, s komoly, ünnepélyes hangon tudtomra adá, hogy ugy nekem, mint kedvesemnek, meg kell halni, s hogy ezen ítélet azonnal végre fog hajtani. Kétségbeesett pillantást vettem kedvesemre, ki ott feküdt a padlón megkötözve, élettelenül. Kísérletet tettem segítségére menni, de erőm elhagyott. A furák megrohanták a kedves lánykát, a Melánia hajából készült zsinor összeszorult a hattyu nyakon s a drága lény halva volt. A bakók most felém közeledtek; a szelid Róza már felemelé kezét, hogy hosszú éles kötötűjét szívébe merítse, midőn hirtelen egy valami nagyot csattant s egy hang ezt kiáltá:

— Boldog új évet kívánok!

Körülnéztem, a bakók és az áldozat eltűntek, fényes reggel volt s előttem állott tisztogatónóm, ki vigyorogva kívánt nekem boldog új évet. Vigan ugrottam talpra s örültem, hogy az egész csak álom volt.

Dobay János.

zámvizsgáló bizottság ajánlata folytán Balogh Jánosné pénztárnoknak a felmentvény megadatott s egyuttal eddigi buzgó működéséért a közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetet szavazott.

Ezután a tisztújítás ejtetett meg, melynek eredménye a következő: elnök: özv. Cserey Jánosné; alelnökök: Szűcs Józsefné és Székely Ivánné; pénztárnok: Balogh Jánosné; ellenőr: Török Bálintné; titkár: Dobay János; jegyzők: Kis Károly és Vajna Károly.

Tárgyaltattak elnök azon indítványa, hogy az egyesület egy néhány szegény gyermeket szereljen fel a szükséges téli ruházzal. Hosszabb eszmecsere után a közgyűlés 50 frtot utalványozott e célra és egy bizottságot küldött ki a szükséges ruhák beszerzése és kiosztása végett.

A közgyűlés, méltányolva azon sok és hasznos szolgálatokat, melyeket a helybeli tanítói dalkör az idén rendezett fillérestélyeken tett, a dalkör által a szegény gyermekek iskoláztatására tett alap javára 10 frtot utalványozott azon ígérettel, hogy a jövő évi fillérestélyek jövedelméből még adni fog. Ezen ügygyel kapcsolatosan 5 frtot adományozott az egyesület a néptanítók árvaházának alapja javára is.

A közgyűlés elhatározta, hogy a jövő farsangon nem fog bált rendezni, hanem szokásos fillérestélyeit farsang után azonnal meg fogja kezdeni.

Még egy nagylelkű ténnyről kell megemlékeznünk. Elnök özv. Cserey Jánosné 100 frtot adományozott az egyesületnek s annak első évi kamatát azonnal pénztárra is adta. A közgyűlés megadta a nagylelkű adomány által, nagyérdemű elnökének jegyzőkönyvi köszönetet szavazott.

Levelezés.

Gyergyó-Szt.-Miklós, decz. 24.

(Szegény tanulóknak segélyezése.)

Tek. szerkesztő ur!

Folyó hó 24-én a helybeli községi elöljáróság épületében lélekemelő jelenet folyt le. A „Vörös kereszt” fiók-egyesület választmánya által kiküldött bizottság osztotta ki a segélyadományokat 53 szegény, de szorgalmas tanuló között. Igazi angyal fia. 25-ön kaptak egy-egy pár csizmát, 9 leányka kalmukból készült egész rend öltönyt, 6 fű meleg kabátot, 7-en nadrágot és 6-on sapkát.

Minden évben megemlékezik ugyan az egyesület a szegény tanulókról, de az idei segélyezés kétszeres örömet szerzett az apró népségnek, mert éppen karácson előtti napon lettek az adományok kiosztva s míg egyrészt legelőbb szükségük lön így ki-elégítve, másrészt — a mi a kicsikéknél talán még nagyobb öröm — az angyal róluk sem feledkezett meg.

A segélyező bizottság jelenlétében a község, érdemes bírása tartott beszédet a jelenlévő szülőkhöz és gyermekeikhez, megmagyarázván nekik a segély forrását és a segélyezés célját. Az érzékeny örömtől hullámozó kebellet hallgatták végig a beszédet a szülők, melynek végeztével az ajkukról elhangzó köszönet őszintesége s a távozó apróság arczáról leolvasható öröm mély benyomást tett az összes jelenvotakra.

Nem mulaszthatom el végre a segélyező bizottság minden egyes tagjának, de Kedves Tamásné és Balázs Mihályné ó nagyságainak különösen is, a jótékonyaság terén tett fáradozásaikért a segélyezettek nevében a nyilvánosság előtt is köszönetet mondani.

A „Szegény tanulókat segélyező egyesület” is a mai napon akarta segélyadományait kiosztani és pedig — jövedelem tekintetéből — mulatsággal összekötvé. Ilyesminek rendezése azonban a már muló félben levő járvány miatt még tilos lévén, a kiosztást nem ma, hanem Sylvester napján fogja eszközölni. . . holmi szeszély folytán. Egy-két tag ugyanis nem akarta belátni, hogy mit tesz az, ha a szegény tanuló — ruha hiányában — ily nagy napok alatt még a templomba sem mehet; főleg pedig

el kellett a kiosztást halasztani szerintük azért, hogy a vörös kereszt egyesületével egyidejűleg ne történjék. Hogy miért, arra talán ők maguk sem tudnának felelni. Gondolják meg az illetők, hogy szent ügyet szolgálunk s hogy az aféle „csak azért se” megjegyzések nem méltók a nemes célt kitűzött egyesület zászlójához.

X.

Mindenféle.

— T. olvasóinknak minden jót kívánunk az új évben!

— K. Vásárhely városnak az új választási ciklusra összeállított szabályrendeletét a f. hó 27-én tartott megyei bizottsági gyűlés vizsgálat alá vevén, annak azon részét, melyben egy pénztári ellenőri és egy alkapitányi állomás rendszeresítése tervezetik, részben módosította, a menüiben az ellenőr fizetését 400 frtra vonta le, az alkapitányi állomást pedig merőben elvetette mindaddig, míg a város anyagi viszonyait annyira rendezni, hogy a közpénztár újabb kiadásokat megbirjon. E szerint a tervezett két új állomás közül csakis az ellenőri fog választást alá kerülni.

— Kinevezés. Miklósi József csikszeredai kir. aljárásbíró az igazságügyminiszter kir. törvényszéki bírónak nevezte ki a csikszeredai törvényszékhez. E kinevezést a legnagyobb megnyugvással fogadja meggyűnk közössége, mert az előléptetett úgy szakképesség, mint gyakorlati ismeretei és alapos jártassága és hosszas bírói szolgálata folytán méltán kiérdemelte a fokot, melyre előt lelt léptetve. Az a köztisztviselőt és szeretet, mely úgy is, mint hivatalnokot s úgy is, mint magánembert, társadalmunkban őt körülveszi, önként kész arra, hogy őszintén üdvözlöjék új állomásán. Fogadja szerencsekívánatunkat!

— Izgalmas hír jarta volt be karácsony napján Csik-Szereda várost és az egész megyét. Ifj. Erőss Elek tisztii ügyész köztisztviselőben álló fiatal neje karácsony napján reggel 6 órakor revolverlövéstől megsebesült. A hír annyiféle változatban szárnyalt a sebesülés okára nézve, hogy az esetről nem lehetett a valót csak távolról megközelítő közlést is adnunk, mert találgatással nem akartuk olvasóinkat meglepni. Ma megnyugvással vesszük a hírt, hogy a sérülés nagyon kis mérvű volt s a beteg már fenn jár. A golyó — mint velünk tudatják — nem hatolt a testbe s az ágyban meg is találtatott. Kíváncsi, hogy úgy legyen s e nagy izgalmat keltett hír minél előbb a maga értékére szálljon.

— Időjárás Háromszéken. Emberemlékezet óta nem volt ilyen időjárás minálunk, mint a mostani. A ma leesett havat holnap már sűrű eső olvastja, a csipős hidegeket tavaszi meleg napok váltják fel; az ember, ha kilép hajlékából, több szüksége van esőernyőre, mint bundára; a mult hetekben némely helyeken a vad boroszlán virágozni kezdett; szóval minálunk, hol a tél egyre-másra csaknem öt hónapig szokott tartani, a mostani időjárás oly szokatlan és rendkívüli, milyenre még legvénebb embereink sem emlékeznek.

— Halálozás. K. Vásárhelytől folyó hó 29-én temették el Bakosi Károlyné szül. Bertalan Rózát. Egy hajdan virágzó család utolsó sarja s egy megtört anya utolsó vigasza szállt e szép fiatal asszonynyal a sírba. Béke poraira!

— A csikszeredai polgári olvasó kör f. hó 24-én megalakult. Az összehívott közgyűlésre számosan jelentek meg az érdeklődő polgárok. Az alapszabálytervezet megvitattatott s megállapítván, a belügyminiszteriumhoz felterjesztése elhatározottatott. A körnek szép jövője van Csik-Szeredában. Csak nehogy szalmatűz legyen az érdeklődés s a mily hamar fellobbant, ép oly hamar le is aludjék. Az ideiglenes tisztii kar következőleg választott meg a közgyűlés által: elnök lett Nagy Imre, alelnök Antal József, jegyző Hajnó Ignác, pénztárnok Szapos Elek, gazda Tamás József, könyvtárnok Erőss Antal, ügyész Csedő István. Ezen kívül választott még 8 választmányi tag.

— Balla Zádor Zoltán színész — mint a lapok írják — Nagynyeden, Sztupa Andor színtársulatánál e hó 24-én meghalt. A boldogult a népszínháznak megnyitásától kezdve több éven át tagja volt. Temeztése meghiátó részvét mellett ment végbe.

— A k. vásárhelyi jótékony nögylet szépen teljesíti nemes hivatását. A karácsonyi ünnepekre szegény beteg öreg asszonyoknak kiosztott 15 frtot pénzt, s ezenkívül 17 szegény gyermeket meleg téli ruhával látott el. A nögylet megmutatá, hogy nemcsak ügyes fillérestélyeket tud rendezni, hanem a filléreket jól is fel tudja használni. Sok sikert kívánunk a derék egyesületnek!

— A petroleum áldozata. K. Vásárhelytől a W. . . . vendéglőjében egy fiatal nőcseléd a mult szombaton este a szobákat tisztogatván, vigyázatlanságból a függő lámpát eltörte, melynek egész tartalma rá ömlött. A lány ruhája azonnal lángba borult s a szerencsétlen kétségbeesett sikoltással szaladott egyik szobából a másikba, míg végre a szomszédok észrevén a dolgot, segítségére sietének; de ekkor már késő volt, a szegény lány teljesen össze volt égyve. A gyorsan érkezett orvosi segély sem tudta többé megmenteni, s három napi iszonyu szenvedések után meghalt.

— Megmérgezte magát. Ferdinánd Antal gyergyószentmiklósi öreg vadász folyó hó 25-én déli 12 órakor, nem tudni, mi okból, farkasgombával megmérgezte magát. 2 órai szenvedés után meghalt.

— „Székely Nemzet” — ezim alatt politikai újság indul meg S. Szt.-Györgyön új évtől fogva. A mutatószám szét is küldetett. Nevetséges véletlen, hogy annak az újságnak mutatószámából Csikban minden embernek két-két példányt vesztegettek, de lapunk csikszeredai szerkesztőségének még sem jutott belőle. A szerencsés véletlen azonban hozzá juttatott egy példányhoz, melyből látjuk, hogy a lap Csik megyére is kiváló gondot fog fordítani.* Igaz is. Benne van, hogy a megyei törvényhatóság gyűléséről „még nem kaptunk tudósítást”. Van egy levél is Csikszeredából kelteve, melyben nagy okosan és rettentő komoly lében van előadva az, a mi a „Székelyföld”-ben ezelőtt közel egy esztendővel volt elmondva. A tunsádi fürdő szépítéséről hoz friss hírt ez a friss újság. Eddig egy magyar ember — annál kevésbé székely — sem akarta a székelyt külön „nemzet”-nek tartani; de egy székely városban már azt is kitalálták, hogy a székely is külön „nemzet”. Jövő héten bizonyosan „nemzetiség” leszünk mi is, mert Magyarországnak ugy sincs elég nemzetisége. Legyen a „Székely Nemzet” guszttusa szerint! Üdvözlöjünk a második ifjúságában levő új kollégát, de kérjük, ne legyen olyan féltékeny, mert mi nem vagyunk rá azok egy cseppet is. Egyébiránt annak az újságnak az ára egész évre 10 frt. Ajánljuk olvasóink figyelmébe!

— Kerestetik két fű betűszedő gyakornoknak. A könyvnyomda feletti emeleti kényelmes lakás, valamint a „Hungária” című korcsmahelyiség Kézdí-Vásárhelytől a jövő 1883-ik évre üzlet-, esetleg korcsmahelyiségnek bérbe adandó. Bővebben értesülhetni kiadónivatalunkban Kézdí-Vásárhelytől.

A csikmegyei gazdasági egyesület tagjainak névsora 1882. év végén.

(Vége.)

C. Évdíjas tagok.

Évenként fizetett 1 frttal.

1. Szabó Imre, Gyó.-Ujfalu.
2. Dobribán István, Gyó.-Ujfalu.
3. Ferenczy István, Gyó.-Szt.-Miklós.
4. Gereöffy Ferencz, Gy.-Szt.-Miklós.
5. Kopacz János, Gyó.-Szt.-Miklós.
6. Köllő Károly, Gyó.-Szt.-Miklós.
7. Biró János, Gyó.-Szt.-Miklós.
8. Madaras István, Gy.-Szt.-Miklós.
9. Pál Gergely, Gyó.-Szt.-Miklós.
10. Simon Balázs, Gyó.-Szt.-Miklós.
11. Blénesy Balázs, Gy.-Szt.-Miklós.
12. György Mihály, Gyó.-Remete.
13. Platon Mihály, Gyó.-Salamás.
14. Ávéd István, Gyó.-Tekerőpatak.
15. Főrika Ágoston (tanító) Gyergyó-Tekerőpatak.
16. Főrika Ágoston, Gy.-Tekerőpatak.
17. Roth János, Gyó.-Tekerőpatak.

* Szegény Csikmegye, de megszorult, vagyis de reád szorultak! Mindenféle gondot fordítanak rád. Most már csakugyan boldogok leszünk.

Szerk.

18. Benedek Ferencz, Gyergyó-Teke-rőpatak.

19. Molnár János, Gy.-Tekerőpatak.
20. Kovács Albert, Gy.-Tekerőpatak.
21. Tatár József, Gy.-Tekerőpatak.
22. Horvát Sándor, Gy.-Tekerőpatak.
23. Ince Ignác, Csik-Csatószeg.
24. Balázs Lázár, Csik-Szt.-Király.
25. Péter Elek, Csik-Szt.-Király.
26. Szőke Endre, Csik-Mindszent.
27. Cziko János, Csik-Mindszent.
28. Részeg Ilyés, Csik-Madéfalva.
29. Bara János, Csik-Szt.-Tamás.
30. Ágoston József, Csik-Szt.-Tamás.
31. Zsák József, Csik-Dánfalva.
32. Kovács Mózes, Csik-Vacsárcsi.
33. Biró Dénes, Csik-Vacsárcsi.
34. Lázár Gábor, Csik-Vacsárcsi.
35. Biró Antal, Csik-Vacsárcsi.
36. Veres Márton, Csik-Vacsárcsi.
37. Vas István, Gyimesbükk.
38. Ifj. Zakariás Zaki, Gyimesbükk.
39. Ferencz Ignác, Csik-Menaság.
40. Kasza Imre, Csik-Szt.-György.
41. János Péter, Tusnád.
42. Imets János, Tusnád.
43. János Antal, Tusnád.
44. Imets Dénes, Tusnád.
45. Ince György, Tusnád.
46. Baka Áron, Csik-Lázárfalva.
47. Kovács Ignác id., Csik-Verebes.
48. György József ifj., Csik-Verebes.
49. Kovács István, Csik-Verebes.
50. György András, Csik-Verebes.
51. Kovács Ignác Balázs, Cs.-Verebes.
52. Kovács Imre, Csik-Verebes.
53. Kovács Domokos, Csik-Verebes.
54. Község, K.-Ujfalu.
55. Község, K.-Jakabfalva.
56. András Tamás, K.-Jakabfalva.
57. Mihály János, K.-Impér.
58. András Lajos, K.-Feltiz.
59. Nagy Mózes, K.-Feltiz.
60. Balázs Sándor, K.-Impér.
61. András József id., K.-Altiz.
62. Booskor Károly id., K.-Altiz.
63. Márton, András, K.-Impér.
64. Szultán János, K.-Altiz.
65. Ferenczy Ignác, K.-Altiz.
66. Sándor István, K.-Impér.
67. Balázs Lajos, K.-Altiz.
68. Dávid Márton, K.-Altiz.
69. Lázár László, K.-Altiz.
70. Booskor Lázár, Cs.-Szt.-Márton.
71. Becze János, Csik-Szt.-Márton.
72. Bardocz István, Csik-Kozmás.
73. Fodor Dávid, Csekefalva.
74. Deák János, Gyó.-Borszék.
75. Csergő György, Gyó.-Borszék.
76. Mátyás Albert, Gyó.-Borszék.
77. Ifj. Vild József, Gyó.-Borszék.
78. Bogos István, Gyó.-Tölgyes.
79. Molnár Lajos, Csik-Szereda.
80. Székely Károly, Csik-Szereda.
81. Hazay László, Csik-Szereda.
82. Szűcs Márton, Csik-Szereda.
83. Xantus János, Csik-Taplocza.
84. Csedő János, Csik-Taplocza.
85. Száva Lukács, Csik-Szereda.
86. Zakariás Antal, Csik-Szépviz.
87. Baka János, Csik-Szt.-Márton.
88. Pál István, Csik-Somlyó.
89. Domokos János, Csik-Szereda.
90. Roth István, Gyó.-Alfalu.
91. Jakabfi B. Miklós, Gyó.-Alfalu.
92. Salamon Alajos, Csik-Somlyó.

D. Pártoló tagok.

1 frton alul 10 krig.

1. Pál János, Gyó.-Remete.
2. Betegh Imre, Gyó.-Remete.
3. Csergő Lajos, Gyó.-Szarhegy.
4. Szász Ignác, Gy.-Szt.-Miklós.
5. Antal Ignác, Gyó.-Tekerőpatak.
6. Gergely József, Csik-Szt.-Simon.
7. Tódr István, Csik-Csatószeg.
8. Pakocs Ignác, Csik-Szt.-Simon.
9. András Ferencz, Cs.-Szt.-Simon.
10. András Mihály, Cs.-Szt.-Simon.
11. Kerekes András, Cs.-Szt.-Simon.
12. Márton András, Cs.-Szt.-Király.
13. Cseke Ignác, Csik-Szt.-Király.
14. Kristó Ferencz, Cs.-Szt.-Király.
15. Csiszér Lázár, Cs.-Szt.-Király.
16. Benedek Bénémin, Cs.-Mindszent.
17. Ráduly Mózes, Cs.-Madéfalva.
18. Sárosi Gergely, Cs.-Madéfalva.
19. Imre András, Csik-Vacsárcsi.
20. Kosa György, Cs.-Szt.-Mihály.
21. Szakáli József, Cs.-Szt.-Mihály.
22. Ifj. Sipos Péter, Cs.-Ajnád.
23. Antal András, Csik-Ajnád.
24. Csiszér Pető, Cs.-Szépviz.
25. Bartha István, Cs.-Szépviz.
26. Domokos István, Cs.-Szépviz.
27. Biró Pál, Cs.-Szt.-Miklós.
28. Deák Elek, Csik-Szépviz.
29. Kovács Tamás, Cs.-Borzsova.
30. László József, Cs.-Borzsova.
31. Gál György, Cs.-Bánkfalva.
32. Botár István, Cs.-Bánkfalva.
33. Györgypál János, Cs.-Szt.-György.
34. Márton Péter, Cs.-Szt.-György.
35. Fejér István, Cs.-Szt.-György.
36. Ábrahám János, Cs.-Tusnád.

37. Sánta Albert, Cs.-Tusnád.
38. Korodi Ferencz, Cs.-Tusnád.
39. Korodi Albert, Cs.-Tusnád.
40. Gyarmati Beniam, Cs.-Tusnád.
41. Beteg Klára, Cs.-Tusnád.
42. Kacza István, Cs.-Tusnád.
43. Barta György, Cs.-Tusnád.
44. Ábrahám János, Cs.-Tusnád.
45. Nedelka János, Cs.-Lázárfalva.
46. Virág István, Cs.-Lázárfalva.
47. Kovács János, Cs.-Verebes.
48. Gál János, Cs.-Verebes.
49. Antal István, Cs.-Verebes.
50. Lestyan Ferencz, Cs.-Kozmás.
51. Balló Imre, Cs.-Kozmás.
52. Márton József, Cs.-Kozmás.
53. Kömény János, Cs.-Kozmás.
54. Miklós Pál, Cs.-Csekefalva.
55. György János, Cs.-Csekefalva.
56. Konesog István, Cs.-Csekefalva.
57. Katona József, Cs.-Csekefalva.
58. Gábosi László, Cs.-Csekefalva.
59. Gábosi Ignác, Cs.-Csekefalva.
60. Részeg Lajos, Cs.-Csekefalva.
61. Boeskor László, Cs.-Csekefalva.
62. Nécsey Imre, Gyó.-Ditró.
63. Csibi Péter, Gyó.-Ditró.
64. Csergő Kornélia Gyó.-Ujfalu.
65. Nagy Ferencz, Cs.-Zsögöd.
66. Dobai Sándor, Cs.-Szereda.

67. Veres József, Cs.-Szt.-Simon.
68. Gergely Ferencz, Cs.-Szt.-Simon.
69. Nagy Antal, Cs.-Mindszent.
70. Pál Ferencz, Cs.-Mindszent.
71. Benedek Antal, Cs.-Mindszent.
72. Silló Imre, Cs.-Mindszent.
73. Boeskor Domokos, Cs.-Mindszent.
74. Kovács Antal, Cs.-Mindszent.
75. Nagy Dénes, Cs.-Mindszent.
76. Balázs István, Csik-Szereda.

Szerkesztői izenetek.

X. — Gyó.-Szt.-Miklós. Köszönettel vet-
tük Szives közreműködését kérjük. Minél gyakrabban.
P. F. — Ditró. Jóni fog. Köszönjük.
Főt. Kalapács Imre. Plebánus urnak.
Kérését szívesen teljesítjük. Boldog új évet kí-
vánunk!
P. A. Somlyó. A vita annyira személyes-
kedő s annyira nem érdekli a nagy közönséget,
hogy a legjobb akaratral sem lehet máshol, mint
„Nyit tér”-ben adni a viszonzulást.
2. Ö. Cs.-Gyimes. Egy választ már kö-
zöltünk amaz ügyben. Fölöslegesnek tartunk többet.
L. T. Cs.-Szent-Domokos. Jóni fog. Kö-
szönjük.

Felelős szerkesztők:
T. Nagy Imre, Dr. Kádebó Ferencz,
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Sz. 141.

HIRDETMEY.

A huszofgyasztási adónak kezelése
1883-ik év január 1-től a képviselő-tes-
tületnek folyó hó 15-én tartott ülésé-
ben 141.sz. alatt meg lett határozva, hogy
háziilag kezeltessek; ennél fogva figyel-
meztetik mindenki, ki ezen üzlettel
foglalkozik, hogy 1883. év január
1-től addig ne merésze ljen eladásra szánt
állatot lelni, valameddig azt a tanács-
nál be nem jelenti és arról mind az
állami, mind pedig a városi pótdadót
be nem fizeti arra engedélyt nem nyer.

A ki ez ellen cselekszik, mint csem-
pészó, úgy fog tekintetni és első sorban
5 frt, 2-ik sorban 10 frt, 3-ik esetben
pedig üzleti jogától fog megfosztatni.
Kérődző állatok levágása csak is
vágó hidon fog megengedtetni; a ki ez
ellen cselekszik fennjelzett büntetéssel
fog büntettetni.

A város tanácsa.

Kézdi-Vásárhelytt. 1882. decz. 30.

Szőcs József,
polgármester.

megküldött könyv

nekem nagy szolgálatokat tett,
mert nemcsak én, a ki már tel-
jesen reménytelen valék, hanem
számos ismerősöm is a benne
foglalt tanácsoknak köszönheti
egészsége helyreállítását. Ezeket
írja egy szerencsésen kiépült a
„Dr. Airy gyógymodjáról.” E 416 lapra
terjedő kitűnő munkában nem csak a
betegségek leírása foglaltatik, hanem
egyszersmind oly gyógyszerek is van-
nak felsorolva, melyek tényleg jóknak
bizonyultak, úgy hogy a beteg a feles-
leges kiadásoktól mentve van. Egyik
szemvédőnek sem kellene tehát elmulasz-
tani e könyv megszerzését, mely Richter
kiadó-intézetében Lipcsében jelent meg.
E könyv 75 kr beküldése mellett **Gorischek**
K. egyetemi könyvtárus által (Bécs, I.
István-tér 6. sz.) kívánatra bérmentve kül-
detik meg.

3*

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik minden nap, hétfőn
és ünnep utáni napokon is.

BUDAPESTI HIRLAP.

Szerkesztők és kiadó tulajdonosok:
CSUKÁSSI JÓZSEF és RÁKOSI JENŐ.

Előfizetési ára:

Egész évre 14 frt. Félévre 7 frt
Negyedévre 3 frt 50 kr. Egy óra
1 frt 20 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
IV. ker. kalap-utca 16. sz.

A t. magyar olvasó közönséghez!

A „Budapesti Hirlap”-ot egy írói társaság alapította 1881 nyarán s a tisztelt olvasó közönség oly lelkesen fölkarolta íróinak érdekeit, hogy ezek ma már másfélévi munka és siker dicsőségére hivatkoznak.

A „Budapesti Hirlap” nem pártlap.

Pártja: olvasóinak kiterjedt köre. Szolgálatokat nem kíván se kormányának, se jobb, se balpártnak, tenni csupán a közönségnek és, a mi ugyanaz, az országnak.

Miből állanak ezek a szolgálatok?

Első sorban abból, hogy **mindenről**, a mi az országon belül vagy kívül akár politikai, akár társadalmi, akár művészi, akár tudományos téren felmerül: **híven, pontosan, gyorsan, röviden, de mégis kimerítően és részrehajlás nélkül értesítse közönségét.**

E tekintetben egy hazai lap sem mulja felül a „BUDAPESTI HIRLAP”-ot. Vannak nagyobb és drágább lapok, melyek terjedelmesebben tudósítanak, de nincsen, mely pontosabban és pártatlanabban adná értesítéseit.

A „BUDAPESTI HIRLAP” olvasó közönségén és íróin kívül nincsen senkinek e kerek földön lekötelve, se osztálynak, se pártnak, se kormány-
nak, se nyilvános vagy magán társaságoknak: a „BUDAPESTI HIRLAP” a legfüggetlenebb lap Magyarország fővárosában, a hol az egyik lap a pénzü-
lágnak, a másik egy-egy hatalmas vasútnak s más ily vállalatoknak, a harmadik a kormányának, a negyedik a zsidóknak, az ötödik a klerusnak, a
hatodik a szabadkőműveseknek, a hetedik, nyolczadik egy-egy pártnak a jármát viseli.

A BUDAPESTI HIRLAP-nak csak egy hatalmasság parancsol, az diktálja vezérezikkeit, az szabja meg magatartását, s e hatalmasság: a nagy
közönség és az ország azonos érdeke.

Emnek tesz szolgálatot, a ki a „BUDAPESTI HIRLAP”-ot pártolja.

Nekünk nincsen kitől féljünk, nincs kitől reméljünk, kivéve olvasó közönségünket, a mely itél szavaink és cselekedeteink felett.

A „BUDAPESTI HIRLAP” rendes tartalma a következő: **I. Politikai és társadalmi vezérezikkek. II. Tudó-
mányos, ismeretterjesztő és mulattató tárcák, mindennap rendszeren kettő. III. Az apró politikai hírek, a fővá-
rosi ügyek, az egyesületek, a művészetek rovata. IV. A fontosabb események bővebb leírása külön cikkekben.
V. Távirati tudósítások. VI. Napi események rovata. VII. Közgazdaság. Ezenkívül a mellékleten rendszeren egy-
egy vezérezik a társadalom valamely osztályának érdekeiről, országgyűlési tudósítások, tárcza, törvényszék,
vidéki hírvonat, önálló ismeretterjesztő, szórakoztató cikkek, tudósítások a divatról, hasznos tudnivalókról és
állandóan egy-egy regény.**

A „BUDAPESTI HIRLAP”

rendes írói:

Csukássi József szerkesztő, b. Kaas Ivor, gr. Teleki Sándor ezredes, Rákosi, Jenő, Balogh Pál. Szokolay Kornél,
Rákosi Viktor, Benedek Elek, Kacziány Géza, Berényi László, dr. Volf Vilmos,

Rendkívüli alkalmakkor lapunk rendes terjedelme, a mely 12 oldalnyi, hol egy fél, hol egy egész ívvel kibővül. Nagyobb ünnepekre
ünnepi számokat adunk ki a feldolgozott hirlapi napi anyag mellett becses és érdekes tartalommal.

Kiváló események színhelyére külön tudósítókat küldünk, akik ügyességük és megbízhatóságuk által egyaránt lekötölezzik a közönséget
és a szerkesztőséget.

Bécsben, Berlinben, Párisban, Londonban rendes tudósítóink vannak, a kik közvetlen benyomásaik alapján adnak hírt arról, a mi a világ-
városok lakóit foglalkoztatja.

Jövő január első napján kezdjük meg közlését gr. Teleki Sándor ezredes kitűnő dolgozótársunk nagyobb munkájának.

CARIBALDI RÓL.

a mely történetet ír egy regény érdekesítő erejével; adomákat beszél, melynek hősei a most letűnt évtizedek legnagyobb politikai alakjai. Oly
mű lesz ez, melynél érdekesebbet és vonzóbbat a magyar könyvpiacon ez idő szerint nem fog nyújtani.

Ezenkívül gr. Teleki Sándor virágvasárnapján Olaszországon át Párisba utazik. Utba ejti Turint, hogy meglátogassa Kossuthot, kit haza-
térte óta nem látott. Párisban betér régi jó barátjához Hugó Viktorhoz, kivel szívesen idején éveket töltött Jersey szigetén. Azután fölkeresi ifju
Dumas Sándort. Teleki Sándor e nagyérdéki ut emlékeit, benyomásait kizárólag a „BUDAPESTI HIRLAP”-ban fogja közzé tenni. Azt hisszük,
ennél örövendetesebb hírt alig közölhetnénk t. olvasóinkkal.

A „BUDAPESTI HIRLAP” a legolcsóbb politikai, szépirodalmi, társadalmi és gazdasági napilap.

Előfizetési ára:
Félévre 7 frt. — Évnegyedre 3 frt 50 kr. Egy óra 1 frt 20 kr.

Az előfizetés legegyszerűbben postautalvánnyal teljesíthető e czimen:

„Budapesti Hirlap” Budapest, kalap-utca 16. szám alatt.

Tisztelettel ajánljuk a BUDAPESTI HIRLAP-ot, első és rendíthetetlen hirdetőjét a magyar nemzeti állam érdekeinek, a t. magyar közönség lekö-
telező figyelmébe.

CSUKÁSSI JÓZSEF, RÁKOSI JENŐ,
a „Budapesti Hirlap” kiadó-tulajdonosai.

Mutatványszámokkal szívesen szolgál a kiadóhivatal.

Nyom. Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytt.